

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych, w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 213) oraz art. 141 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) zarządza się co następuje:

§ 1. 5% obligacje kolei północnej cesarza Ferdynanda z r. 1871 i 1872 oraz 4% obligacje tejże kolei z lat 1886, 1887 (I i II część), 1891, 1898, 1904 i 1888 jak również 5% obligacje kolei węgiersko-galicyskiej z r. 1870 i 1878 (lub przestemplowane z tychże lat na 3,5%) oraz 4% obligacje z r. 1887 i 3,5% obligacje z r. 1903, o ile obciążają one Skarb Państwa Polskiego w myśl art. 203 Traktatu w Saint Germain i art. 186 Traktatu w Trianon, podlegają wymianie na obligacje 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej przy zastosowaniu postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Za każde 1.000 koron wartości nominalnej obligacji kolei północnej cesarza Ferdynanda, o ile one nie podpadają pod postanowienia § 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 30, poz. 213), przypada tytułem wymiany części, obciążającej Skarb Państwa Polskiego, 33.75 złotych w obligacjach względnie świadectwach ułamkowych 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej.

§ 3. Za każde 400 koron nominalnej wartości obligacji kolei węgiersko-galicyskiej, o ile one nie podpadają pod postanowienia § 43 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 30, poz. 213), przypada tytułem wymiany części obciążającej Skarb Państwa Polskiego, 37.50 złotych w obligacjach względnie świadectwach ułamkowych 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej.

§ 4. Świadectwa ułamkowe 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej wydane będą w odcinkach, odpowiadających $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ i $\frac{1}{40}$ części 30 złotowej obligacji tejże pożyczki. Świadectwa te, przedstawione na sumy podzielne przez 30 złotych będą w każdej chwili wymieniane przez Urząd Pożyczek Państwowych na obligacje 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej.

§ 5. Obligacje wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, które podpadają pod postanowienie § 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. będą podlegały wymianie na obligacje 5% pożyczki konwersyjnej kolejowej po kursie, jaki wynika ze stosowania postanowień § 43 wyżej powołanego rozporządzenia. Termin rozpoczęcia wymiany tych obligacji oraz sposób stosowania postanowień powołanego § 43 będą ustalone oddzielnym rozporządzeniem.

§ 6. Obligacje wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia podlegają wycofaniu z obiegu przez władze czeskosłowackie. Celem dokonania wymiany w myśl postanowień paragrafów 2 — 5 niniejszego rozporządzenia, należy przedłożyć poświadczenia

(affidavit'y) wystawione przez urzędy czeskosłowackie wzamian za wycofane z obiegu obligacje i dotyczące tej części obligacji, która obciąża Skarb Państwa Polskiego. Wymiany zaświadczeń dokonywać będzie Urząd Pożyczek Państwowych w Warszawie w terminie od dnia 1 lutego 1928 r. do dnia 31 grudnia 1928 r., przyczem w odniesieniu do obligacji, które zostały uznane za własność obywateli czeskosłowackich będzie on korzystał z pośrednictwa Ceskosłowackiego Zúctovací'ego Ústav'u w Pradze.

§ 7. W odniesieniu do obligacji, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, co do których obywatelstwo ich właściciela w dn. 21 maja 1924 r. nie było dotąd stwierdzone, należy przy wymianie przedłożyć odnośne dowody, przyczem prawo własności winno być również w sposób dostateczny uwiarygodnione. W razie braku wymaganych dowodów obligacje będą traktowane przy wymianie na równi z obligacjami stanowiącymi własność obywateli austriackich.

§ 8. Podania, wnoszone w sprawach o wymianę wyszczególnionych wyżej obligacji i zaświadczeń (affidavit'ów) wolne są od opłaty stemplowej.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Komunikacji: *Romocki*

66.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 25 stycznia 1928 r.

w sprawie cel maksymalnych.

Na podstawie art. 7 lit. g. ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) i zgodnie z art. 5 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się maksymalne przywozowe stawki celne wyższe o 100% od stawek celnych ustalonych w taryfie celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540) w brzmieniu każdego obecnie obowiązującym.

§ 2. Ustanawia się maksymalne przywozowe stawki celne na następujące towary wolne od cła w powołanej taryfie celnej:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg. zł. gr.
1	Zboże w ziarnie i strączkowe:	
	1) zboże w ziarnie:	
	a) żyto, jęczmień, owies . . .	6.—
	b) pszenica	15.—
	c) tataraka, gryka, proso, kukurydza	4.—
	d) koński ząb.	bez cła
	2) strączkowe:	
	a) groch, soczewica, bób, peluszką, wyka, seradela, bobik.	4.—
	b) fasola	7.—
	c) łubin	bez cła
5	Warzywa i okopowe:	
	1) świeże:	
	c) kapusta głowiasta:	
	II. przywożona w okresie od 16 lipca do 31 maja	5.—
40	Zwierzęta, ptactwo, owady, płazy:	
	3) bydło rogate:	
	c) cielęta, od sztuki	15.—
	5) owce i barany, od sztuki	15.—

§ 3. Maksymalne przywozowe stawki celne stosuje się do towarów, które pochodzą z krajów, nie mających z Polską uregulowanych stosunków handlowych, o ile w krajach tych towary, pochodzące z polskiego obszaru celnego, traktowane są przy przywozie gorzej, aniżeli towary innych państw lub popierany jest wywóz towarów do polskiego obszaru celnego zapomocą premii.

§ 4. Zastosowanie maksymalnych przywozowych stawek celnych do towarów pochodzących z krajów, z którymi nawiązane są rokowania o zawarciu układów handlowych, może być zawieszone na określony czas.

§ 5. Maksymalne przywozowe stawki celne nie mają zastosowania do towarów, zalegających w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia w celnych składach urzędowych, kolejowych, pocztowych oraz w składach nieurzędowych, pozostających pod zamknięciem celnym.

§ 6. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1928 r.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą rozporządzenia z dn. 22 listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 943), z dnia 11 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 651) i z dnia 21 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 979).

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Minister Skarbu: G. Czechowicz

Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski

Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski

67.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 22 grudnia 1927 r.

w sprawie kwalifikacji zawodowych potrzebnych do ustalenia nauczycieli państwowych konserwatorów muzycznych czynnych przed dniem 1 stycznia 1927 r.

Na podstawie ostatniego ustępu art. 146 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 530) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 592), zarządzam co następuje:

§ 1. Kwalifikacjami zawodowymi wystarczającymi w myśl art. 146 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 530) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta z dnia 15 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 592) do ustalenia nauczycieli państwowych konserwatorów muzycznych czynnych w chwili wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 592) są:

- dypłom ukończenia jednego z państwowych konserwatorów muzycznych lub dypłom innej uczelni muzycznej w kraju lub zagranicą, uznany przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za równorzędny,
- ukończenie co najmniej trzech lat pracy pedagogicznej, rozpoczętej po ukończeniu wymienionych w punkcie a) studiów.

Przez pracę pedagogiczną, o której mowa wyżej w punkcie b), rozumieć należy zarówno pracę nauczycielską w szkołach państwowych lub prywatnych, jak i należycie udowodnioną pracę w domach prywatnych w zakresie przedmiotów, wchodzących w program państwowych konserwatorów muzycznych.

§ 2. W wyjątkowych wypadkach Minister może zwolnić nauczyciela państwowego konserwatorium muzycznego od warunków, wymienionych w § 1 rozporządzenia niniejszego i uznać go za posiadającego kwalifikacje zawodowe do ustalenia na podstawie wieloletniej działalności artystycznej lub pedagogicznej w dziedzinie przedmiotów, objętych programem państwowych konserwatorów muzycznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 592).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki